

Vlaams
Parlement

vergadering **C150**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 4 maart 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de export van peren naar Canada – 1206 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aanhoudende geruchten over import van Oekraïense eieren – 1204 (2014-2015)	6
VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de uitspraak van de Europese Commissie betreffende de onterechte overheidssteun aan het project Flanders Queen Mussel – 1278 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Johan Verstreken aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de uitspraak van de Europese Commissie over de onterecht verkregen subsidies van de Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling (SDVO) – 1286 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling (SDVO) – 1302 (2014-2015)	8

**VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de export van peren naar Canada
– 1206 (2014-2015)**

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, in Limburg, waar de meeste peren geteeld worden, zijn we blij dat er een doorbraak is gekomen om die peren te exporteren naar Canada. Het gaat nu om een proefperiode van een of twee seizoenen, en dan nog onder strikte voorwaarden, maar daarmee is het openbreken van de moeilijke Canadese markt wel een feit. Dat juichen we ten zeerste toe. Het is een opsteker voor onze perentelers, die met deze nieuwe exportmogelijkheden alleszins een deel van het verlies van de Russische markt kunnen compenseren.

Het werk is echter niet ten einde, want de verwachting, of misschien veeleer de hoop, is dat de export op termijn kan evolueren naar 10 à 15 procent van de Canadese markt of 7000 tot 10.000 ton peren. Dat is maar een fractie van de 100.000 à 130.000 ton die vroeger naar Rusland werden geëxporteerd, maar het is toch al een aanmoediging voor de perentelers en het is een hint om straks ook andere markten als India, het Midden-Oosten, buurlanden van Rusland en de Verenigde Staten te exploreren.

De peren kunnen slechts uitgevoerd worden naar Canada als voldaan wordt aan zeer strikte fytosanitaire voorwaarden, die onderhandeld zijn door het federale voedselagentschap FAVV, dat op zijn beurt de exportcertificaten aflevert. Niet iedereen kan dus zomaar peren exporteren naar Canada. In de krant lezen we dat een aantal onafhankelijke verdelers betreuren dat de export enkel via veilingen kan verlopen.

Minister, wat zijn de precieze modaliteiten van de proefperiode? Welke factoren bepalen of die een of twee seizoenen kan duren en wat gebeurt er na afloop van die periode? Er wordt gesproken over een verhoopt exportvolume van 7000 tot 10.000 ton op termijn, maar met welk volume wordt rekening gehouden tijdens de eerste proefperiode? Waarom werd bepaald dat er enkel via veilingen geëxporteerd kan worden? Hebben onafhankelijke verdelers geen enkele mogelijkheid om ook deel te nemen aan de export naar Canada?

Welke flankerende maatregelen worden er vanuit het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM), desgevallend in samenwerking met Flanders Investment & Trade (F.I.T.), genomen om de Belgische peren ter plaatse in Canada te promoten? Wat is de stand van zaken van de exploratie van de andere nieuwe afzetmarkten voor de appelen en peren?

De voorzitter: De heer De Croo heeft het woord.

De heer Herman De Croo (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, ik dank de vraagsteller en zal met veel aandacht naar het antwoord van de minister luisteren.

Ik ben zelf ook perenkweker, ik heb een uitbating van appels en peren. Het is natuurlijk gênant om te moeten wachten. Er hangen nu nóg appels aan de bomen, en we zijn al maart. Ik weet dat de inspanningen groot zijn en dat wij in een commerciële aangelegenheid zitten.

Wat mij tegelijk verheugt en verrast, is dat men op korte termijn nieuwe afzetmarkten heeft kunnen voorstellen. Vroeger heeft men dat blijkbaar minder

gedaan, omdat men wellicht gebiologeerd was door de aantrekkelijkheid van een gegeven markt. Men moet inderdaad polyvalent kunnen optreden, in plaats van te zeggen: we hebben nu de goudmijn gevonden, we verkopen peren aan Rusland en de rest van de wereld kan ernaar fluiten. In sommige omstandigheden wordt men er echter toe verplicht, door economische en andere motieven, om wel alternatieven te zoeken.

Het verheugt mij dat die alternatieven gezocht en gevonden zijn, maar het is toch een verwittiging voor de toekomst, dat men een grotere zoekmotivering zou moeten hebben om, zoals het reservewiel van een wagen, een alternatief te hebben dat kan meedraaien. Het beste is in elk geval om niet af te hangen van één grote afnemer.

Vermoedelijk zal dit de crisis min of meer stabiliseren of verhelpen, maar het is een belangrijk element geweest, omdat de productiekosten in die sector niet inkrimpbaar zijn. Als je de peren laat hangen, is het enige wat je uitspaart, de kost van het plukken. Ik ben daar zelf mee begonnen op mijn achttiende. Ik heb geen ervaring met vruchten die tot vier maanden na het seizoen blijven hangen. Minister, kunt u laten nakijken wat het effect daarvan is of zal zijn?

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik sluit me graag aan bij de vragen van mevrouw Peeters. Ik weet dat het Verbond van Belgische Tuinbouwveilingen zich de benen vanonder het lijf heeft gelopen om dit verhaal rond te krijgen. Het is ook enkel mogelijk geweest door de zeer strenge eisen die Canada aan zijn import stelt. Eén verkeerde levering kan ervoor zorgen dat er onmiddellijk een importban komt voor alle peren en appels vanuit ons land. In die zin heb ik wel begrip voor de strenge eisen en voor het feit dat het momenteel via de veilingen moet gaan.

Aan de andere kant is het wel zo dat heel wat grote spelers op de perenmarkt in Haspengouw niet via de veilingen werken. Het zijn ook die spelers die indertijd de Russische markt hebben opengebroken. Dat waren toen niet de veilingen. Zeer snel daarna zijn de veilingen en alle andere telers gevolgd, en gelukkig maar. In dit geval zou hetzelfde, maar dan omgekeerd, dus ook moeten kunnen. Het moet mogelijk zijn om er op zeer korte termijn, en na een bepaalde proefperiode, voor te zorgen dat ook die grotere individuele spelers op de markt terecht kunnen.

De Canadese markt zal helaas relatief beperkt zijn, zeker in vergelijking met de export naar Rusland. In die zin, minister, ben ik tevreden met uw antwoorden op mijn schriftelijke vragen over de verdere promoties die we gaan voeren.

VLAM zal in Canada extra promotie voeren om de producten kenbaar te maken bij de lokale bevolking. VLAM zal ook proberen om nog nieuwe markten te exploreren. In uw antwoord zei u dat men contacten legt met China, India, Hongkong, de Verenigde Arabische Emiraten.

Minister, hebt u zicht op nog een nieuwe markt waar er mogelijk een doorbraak is als nieuwe exportmarkt?

De heer Jos De Meyer (CD&V): Collega's, zoals ik twee jaar geleden ook al zei, is onze perenmarkt bijzonder kwetsbaar. Er zijn hoofdzakelijk twee teelten: Conference en Doyenné. Wat variëteiten betreft, zijn we dus beperkt. Voor de export was er een belangrijke afzet in Rusland. De heer Engelbosch heeft er reeds op gewezen welke nieuwe kanalen er worden aangeboord, maar de totale import in Canada is nauwelijks 70.000 ton. Mogelijk kan Vlaanderen hiervan een tiende innemen, wat bijzonder beperkt is. We moeten dus eens nadenken over de structuur van de markt voor wat variëteiten en exportlanden betreft.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, het klopt dat de markt in Canada open is. Het is niet onze bevoegdheid om die markt open te breken. Er moet een dossier worden ingediend door het FAVV. Dat dossier is heel goed voorbereid door het Verbond van Belgische Tuinbouwcoöperaties (VBT). Het FAVV heeft dit dossier ingediend in Canada, en de Canadese autoriteiten zijn ermee akkoord gegaan.

Er zijn heel strenge voorwaarden aan verbonden. Er moet een specifieke systeembenadering worden toegepast rond verschillende procedures en beheersmaatregelen om het risico op het binnenbrengen van schadelijke organismen op het Canadees grondgebied te beperken. Het dossier is voorbereid door VBT en het klopt dat het niet evident is om anderen, die niet aangesloten zijn bij VBT, te doen instappen. Nochtans kan het, als ze aan dezelfde systeembenadering doen. Ze kunnen bijvoorbeeld ook zelf een dossier indienen met andere maatregelen dat via het FAVV in Canada wordt ingediend.

Uiteraard is er ook VLAM dat extra promotie in Canada zal voeren. Er is op 16 en 17 april een heel belangrijke vakbeurs in Montreal waar VLAM heel actief aanwezig zal zijn. Deze beurs past in een ruimer door de EU gefinancierd programma 'Derde landen'. De Conferencepeer zal zeer prominent aanwezig zijn op de stand. Ten gevolge van deze beursdeelname zijn er enkele omkaderende acties om de introductie extra te ondersteunen.

Via het SALK-programma (Strategisch Actieplan voor Limburg in het Kwadraat) worden follow-upacties gedaan die erop gericht zijn om de Canadese consument vertrouwd te maken met de Conferencepeer. Bij enkele belangrijke retailers zullen er een aantal degustatie-acties in de winkelpunten georganiseerd worden.

Sedert 2012 loopt het door de EU gefinancierde promotieprogramma Conference Duitsland. Dit programma omvat degustatie-acties in de retail en communicatie die deze acties ondersteunt. Dit programma werpt zijn vruchten af gezien de export van peren naar Duitsland sterk is toegenomen. In 2012 ging het om 6100 ton, in 2014 was het 8673 ton. Het huidige EU-programma loopt af midden 2015. VLAM heeft intussen een voorstel bij de EU ingediend voor een vervolgprogramma.

'Taste of Europe' – de grote beurs in Montreal – loopt ook in andere derde landen meer bepaald in Rusland, China, USA, Japan en in de Verenigde Arabische Emiraten. Zoals een aantal collega's al gezegd hebben, mogen we ons niet kwetsbaar opstellen. Zich concentreren op één markt, maakt kwetsbaar. We moeten dus op diversificatie inzetten. Het programma omvat telkens de aanwezigheid op een vakbeurs, omkadering, degustaties, markttoegang. Dit programma loopt tot eind 2015 en ook hier wordt op vraag van de sector een aanvraag voor een vervolgprogramma voorbereid.

Ik deel dus de bezorgdheid over kwetsbaarheid en verscheidenheid aan markten. De sector heeft dat ook begrepen en gaat ook na hoe men kan differentiëren. Maar wat Canada betreft, is er dus goed nieuws.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik ben blij dat het wordt opgevolgd. We moeten inderdaad waakzaam blijven om niet kwetsbaar te zijn, wat we ondervonden hebben met de Russische markt.

Wat ik dan wel nog een klein beetje mis, en wat collega Engelbosch daarstraks al aanhaalde, is dat waar in Rusland eigenlijk het initiatief in eerste instantie uitging

van een aantal grote telers die niet gebonden zijn aan de veilingen, het hier specifiek uitgaat van de veilingen. Er is dus straks ook meer mogelijkheid voor die grote telers. We hebben allemaal de beelden gezien van appels en peren die aan de bomen blijven hangen en die eigenlijk overal nog meer kwaad bloed zetten. Ik denk dat dit sowieso geen goede optie is. Ik denk dus dat het heel belangrijk is dat we blijven focussen op bijkomende en nieuwe afzetmarkten en dus ook een afzetmarkt die voor iedereen toegankelijk is, en niet alleen voor die grote veilingen.

De voorzitter: De heer De Croo heeft het woord.

De heer Herman De Croo (Open Vld): Ik heb niets toe te voegen aan de charmante puntigheid van mevrouw Peeters.

De heer Jos De Meyer (CD&V): Het enige wat ik er nog aan wou toevoegen, is dat het ganse proces om een afzetmarkt te vinden in Canada hoe dan ook relatief lang duurt, in die zin dat de voorbereiding niet gestart is op het ogenblik van de Ruslandcrisis. Maar de collega's die in mei 2013 meegegaan zijn naar Canada zullen weten dat dan reeds gesprekken bezig waren en dat het toch verschillende jaren geduurd heeft vooraleer we kunnen afzetten op die markt. Het is toch wel een element waarmee we ook rekening moeten houden, minister.

Minister Joke Schauvliege: Collega Peeters, het is inderdaad een proefproject voor een beperkt aantal seizoenen. Wij hebben zelf niet in de hand of het wordt voortgezet of niet. Het zijn de Canadese autoriteiten die daarover zullen beslissen. Uiteraard proberen wij ook die contacten goed te houden en VLAM, die daar aanwezig is, heeft dan natuurlijk ook als betrachting dat goed te laten verlopen. U vraagt hoe het zit met degenen die niet aangesloten zijn bij de veiling. Ik heb dat daarnet gezegd, maar het is u misschien ontgaan. Het is inderdaad een dossier dat geïnitieerd is vanuit de veiling. Zij hebben het dossier voorbereid en ze hebben ook die strenge beheersmaatregelen via het FAVV gemeld aan Canada. Zoals ik daarnet zei, kunnen ook anderen, die niet aangesloten zijn bij de veiling, die peren exporteren naar Canada, maar ze moeten wel aan de dezelfde beheersmaatregelen voldoen. Een andere mogelijkheid is dat ze zelf ook een ander dossier indienen met een aantal andere voorstellen en dat op die manier indienen. Er zijn dus twee sporen, en eigenlijk nog een derde spoor, namelijk dat ze gaan werken via de veiling, maar ik veronderstel dat dat misschien een optie is die ze niet direct willen kiezen. Eigenlijk zijn er dus drie mogelijkheden: ofwel gaan ze via de veiling, ofwel bewijzen ze zelf dat ze ook aan diezelfde beheersmaatregelen voldoen, ofwel dienen ze zelf een dossier in via het FAVV, met andere voorwaarden. Dat is eigenlijk de manier waarop ook voor hen Canada kan opengaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aanhoudende geruchten over import van Oekraïense eieren – 1204 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

De heer Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Voorzitter, de titel zegt het ook al: geruchten, maar geruchten die de pluimveehouders natuurlijk niet geruststellen en die hen heel wat zorgen baren. Als het over de import van Oekraïense eieren gaat, is er al vaak wat commotie geweest. Ze vrezen natuurlijk dat dat oneerlijke concurrentie zal betekenen voor hun producten en dat dus ook de prijszetting ervan negatief zal worden beïnvloed.

Ik heb al diverse schriftelijke vragen gesteld, en daaruit blijkt telkens dat die vrees eigenlijk wel ongegrond is, voornamelijk daar de totale exportcapaciteit voor Oekraïne ingevolge het vrijhandelsakkoord dat Europa met dat land heeft afgesloten, voor 2014 en 2015 beperkt is tot 1500 ton voor eierproducten en 3000 ton voor eieren in schaal. Dat is in totaal 0,06 procent van de Europese productie en eigenlijk onvoldoende om invloed te hebben. In antwoord op mijn schriftelijke vraag van december vorig jaar stelde u ook dat er in 2014 geen import was van eieren of eierproducten uit Oekraïne.

Volgens diverse magazines, voornamelijk vanuit de pluimveesector, en ook enkele artikelen van het Vlaams Infocentrum Land- en Tuinbouw (VILT) zou nog steeds de geruchtenmolen draaien dat er toch import is van eieren uit Oekraïne, die geproduceerd worden op klassieke legbatterijen, wat hier al een tijdje niet meer toegelaten is. Men spreekt ook van bepaalde constructies waarbij eieren via Polen de EU binnenkomen, wat eigenlijk een omzeiling is van het gesloten handelsakkoord.

Die geruchten stellen de mensen uit de sector nog altijd niet gerust, en daarom wil ik u, minister, enkele concrete vragen stellen om hier wat dieper te kunnen op ingaan.

Hoe moeten we die berichten rijmen met de officiële cijfers dat er in 2014 geen import van eieren van eieren of eierproducten was?

Zijn er harde bewijzen dat er import is geweest? Zo ja, op welke manier en waar? Als dat niet het geval is, zijn er op zijn minst indicaties van dergelijke praktijken, van waaruit die geruchten gevoed worden?

Wordt dit actief gecontroleerd door Europa?

Zult u hierover uitleg vragen aan de Europese instanties?

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

De heer Bart Dochy (CD&V): Minister, in de briefing op 7 november van de Europese ministerraad heb ik ook gewezen op de problematiek van de versoepeling van de importmogelijkheden voor eieren uit Oekraïne. Het belangrijkste aan dit verhaal is dat wij als Europese landbouwers met dezelfde wapens moeten kunnen strijden als degenen die producten binnenbrengen in onze ruimte. We stellen vast dat dit meestal niet zo is, dus dat de productieomstandigheden elders anders zijn. Ik verwijs naar het voorbeeld van de legbatterijen, waarvoor hier heel strenge normen gelden voor verrijkte kooi- of volièresystemen, maar ginder niet.

Mijn vraag is dan ook of men goedkoper geproduceerde eieren of eieren die aan goedkopere productiesystemen onderworpen zijn al dan niet hier op de markt kan tolereren. Het is inderdaad belangrijk dat daaraan aandacht wordt besteed, niet alleen voor het Oekraïense verhaal maar ook voor andere elementen. We spreken altijd over de level playing field op Europees vlak, maar eigenlijk gaat het over het wereldvlak, waar wij als Europese landbouwsector eigenlijk met ongelijke wapens worden beconcurrereerd door andere regio's die de vrijheid krijgen om hier in grotere of mindere mate producten op onze markt te brengen. Ook al gaat het maar om 0,06 procent, het kan toch voor een stuk de markt beïnvloeden.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, ik heb inderdaad al eerder op een vraag om uitleg over dit onderwerp geantwoord. De officiële cijfers tonen duidelijk aan dat er tot nu toe geen eieren of eierproducten uit Oekraïne in de EU zijn

ingevoerd. Dit zijn echte cijfers die goed kunnen worden gecontroleerd. Alles wat de EU binnenkomt, wordt geregistreerd en streng gecontroleerd. Het gaat om heel uitgebreide systemen die de invoer zouden aantonen.

Het klopt dat dergelijke geruchten al een tijdje de ronde doen. De oorzaak is een grote bezorgdheid om het vrijhandelsakkoord met Oekraïne. Die bezorgdheid zien we vaak, zoals de heer Dochy heeft gesteld, in bepaalde sectoren die met ongelijke wapens strijden. We hebben, onder meer op het vlak van het dierenwelzijn, heel strikte Europese regels. Die regels zijn in andere landen buiten de EU niet van kracht of worden er niet even goed toegepast. De internationale regels laten ons echter niet toe op dat vlak zo maar beperkingen op te leggen.

Het is essentieel dat in het vrijhandelsverdrag met Oekraïne een stappenplan is opgenomen. De EU heeft voorzien in een overgangperiode, waarna Oekraïne aan dezelfde voorwaarden inzake dierenwelzijn als wij moet voldoen.

Het is belangrijk dat dit stappenplan wordt opgevolgd. We hebben de Europese Commissie uiteraard gevraagd hierop toe te zien. In verband met het stappenplan zijn bepaalde afspraken gemaakt. Mits een overgangperiode moet Oekraïne op termijn dezelfde voorwaarden onderschrijven die hier gelden. Zij moeten aan die voorwaarden voldoen.

Het is in de context van het vrijhandelsverdrag essentieel dat dit goed wordt opgevolgd. We hebben dit al een paar keer gevraagd aan de Europese Commissie. We zullen dit verder opvolgen. Die goede opvolging is essentieel om een oneerlijke concurrentie te voorkomen. Wat de prijs en dergelijke betreft, kunnen we hiermee niet concurreren. Dit zou natuurlijk dramatische gevolgen voor onze mensen hebben.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

De heer Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, dit stelt me gedeeltelijk gerust. Het stappenplan leeft al een tijdje, maar het lijkt me goed hierop te blijven hameren. Naar aanleiding van het vrijhandelsakkoord moet Oekraïne maar eens concreet met een stappenplan naar voren komen. Ze moeten dit binnenkort presenteren. Op die manier zullen we kunnen zien welke verbintenissen Oekraïne wil aangaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de uitspraak van de Europese Commissie betreffende de ontorechte overheidssteun aan het project Flanders Queen Mussel – 1278 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Johan Verstreken aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de uitspraak van de Europese Commissie over de ontorecht verkregen subsidies van de Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling (SDVO) – 1286 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling (SDVO) – 1302 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, een vijftal jaar geleden is de Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling (SDVO) in zwaar weer terechtgekomen. Begin 2010 is het project Flanders Queen Mussel van de SDVO wegens financiële problemen stilgelegd. Ik heb toen enkele verontrustende vaststellingen gedaan.

Ondanks de vele vragen bij de werking die doorheen de jaren zijn gesteld, heeft de SDVO van het Zeevissersfonds jaarlijks ongeveer 2 miljoen euro gekregen. Deze federale middelen zijn afkomstig uit een gedeelte van de bedrijfsvoorheffing die door de visserijsector wordt afgedragen.

Naast de federale middelen, heeft de SDVO voor de verschillende projecten ook gebruik kunnen maken van Vlaamse en Europese subsidies. Er bestond al een privé-initiatief voor het kweken van hangmosselen, de Belgica-mosselen. Dit betekent dat het project van de SDVO niet zozeer vernieuwend was, maar veeleer een vorm van gesubsidieerde concurrentie vormde.

Tot slot is voor de ontmanteling van de dure mosselboeien, ter waarde van 25.000 euro per stuk, uitsluitend de Nederlandse firma DUC Diving BV benaderd. Er was, met andere woorden, geen mededinging. Dit element is niet opgenomen in het momenteel voorliggend dossier of in de uitspraak van de Europese Commissie.

Dit dossier heeft de voorbije jaren heel wat vragen opgeroepen. Tijdens de vorige legislatuur heb ik hierover in de Senaat mondelinge vragen aan toenmalig minister De Coninck en in het Vlaams Parlement vragen om uitleg aan toenmalig minister-president Peeters gesteld.

Eind januari 2015 heeft de Europese Commissie een uitspraak gedaan over wat ze de onterechte staatssteun aan de SDVO noemt. De Europese Commissie heeft onder meer problemen met de grootschalige campagne 'Flanders Queen Mussel' en met de exploitatie van 87 bijkomende mosselkooien. Eerst was met dertien kooien gestart. Na afloop van het eerste proefproject zijn er echter nog bijkomen. Volgens de Europese Commissie zijn dit stuk voor stuk indicaties dat de SDVO een commerciële activiteit heeft uitgeoefend en niet heeft gewerkt in het algemeen belang van de visserijsector, waar de stichting eigenlijk voor dient.

Volgens het besluit van de Europese Commissie moet België en bijgevolg ook Vlaanderen de Europese Commissie binnen twee maanden informatie bezorgen over de hoeveelheid steun die in totaal aan de projecten is besteed en over het totaalbedrag dat zal worden teruggevorderd. Die terugbetaling moet dan binnen een termijn van vier maanden gebeuren. Dat is vrij snel.

Ik herhaal nog even wat het probleem is. Ten eerste heeft de Europese Commissie problemen met het mosselproject en met de 87 bijkomende kooien. Dit gaat verder dan het aanvankelijk aangemelde kortetermijnproject. Eigenlijk gaat het om een commerciële uitbating. Het merk is zelfs gedeponereerd. Dit zijn allemaal indicaties dat het gaat om een commerciële zaak die niet in het algemeen belang van de sector wordt uitgebaat. Ten tweede vindt de Europese Commissie dat het zoeken van nieuwe schelpdierbestanden buiten de taakstelling van de SDVO valt. Dit is onterecht gebeurd. Ten derde is er nog de promotiecampagne 'Dagverse vis'. Hoewel die campagne is aangepast, zijn er in het begin zaken gebeurd die voor de Europese Commissie niet kunnen. Het gaat dan om de verwijzing naar de geografische oorsprong van de vis. Dit mag niet volgens de statuten van de SDVO en al zeker niet volgens de Europese regels.

Minister, wat was het aandeel van de Vlaamse subsidies in de verschillende projecten van de SDVO? Ik heb het dan over de net vermelde projecten waar de Europese Commissie een probleem mee heeft.

Welke bedragen zal de Vlaamse overheid van de SDVO terugvorderen? Wat impliceert deze terugvordering voor de geloofwaardigheid van de SDVO? Bent u van mening dat een heroriëntering van de SDVO zich misschien opdringt? Zo ja, zult u hierover met de bevoegde federale minister in overleg treden?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken (CD&V): De Europese Commissie heeft geoordeeld dat de subsidies die de SDVO van Europa verkreeg voor de ontwikkeling van duurzame visserijprojecten moeten worden terugbetaald. De Europese Commissie is van oordeel dat de SDVO de subsidies ten onrechte heeft gebruikt voor het ontwikkelen van de handelsnaam 'Flanders Queen Mussel', het voeren van een reclamecampagne en de exploitatie van 87 mosselkooien. 'Mussel' is toevallig niet alleen een Engels maar ook een Oostends woord, het is 'mossel' in het Nederlands. De Europese Commissie is van mening dat het om concurrentievervalsing ging en dat de SDVO een commerciële activiteit uitoefende. De Europese Commissie oordeelde nu dat de SDVO de misbruikte staatssteun met rente moet terugbetalen. Dat heeft natuurlijk serieuze gevolgen.

De SDVO reageert verrast op de uitspraak van de Europese Commissie. We hebben dat in de verschillende nieuwsuitzendingen kunnen zien. Volgens hen is er geen sprake van misbruik van overheidsgeld. Ik had graag geweten hoe de vork aan de steel zit en wie het hier bij het rechte eind heeft.

Tijdens een gedachtewisseling met de SDVO in 2010 zei de voorzitter in deze commissie dat de SDVO wellicht de meest gecontroleerde vzw van het land is. Ik citeer de voorzitter, de heer Ivan Victor: "De vzw legt volledige verantwoording af aan Vlaanderen, aan de dienst Zeevisserij, aan de diensten van de bevoegde minister. Het gaat dan onder meer over jaarverslagen, revisorenverslagen, rekeningen. De SDVO is onderworpen aan de wetgeving op de vzw's en deponeert dus boekhoudkundige documenten, revisorenverslagen en jaarverslagen bij de rechtbank van koophandel. De SDVO is goedgekeurd in het kader van de Europese steunmaatregelen. Het jaarverslag, met een activiteitenverslag en een financieel verslag, gaat dus ook naar de Europese diensten. Bovendien krijgt de stichting geregeld bezoek van de Vlaamse Kwaliteitscel. In rapporten van het Rekenhof krijgt de vereniging trouwens nooit opmerkingen."

De visserijsector reageert kritisch. Zij stellen zich al een tijdje vragen bij de werking van de SDVO. Veel geld voor projecten rond duurzame visserij hebben de vissers naar eigen zeggen nog niet ontvangen.

Minister, hoe zit het met de verhouding tussen Vlaanderen en het federale niveau, want er is in dezen natuurlijk ook een groot federaal aandeel? Wat zijn de gevolgen van de uitspraak van de Europese Commissie voor de SDVO en voor de hele visserijsector? Over welk bedrag gaat het precies? In welke mate en door welke instanties was er controle op de werking van de SDVO? In 2006 werd gestart met de mosselkweek in kooien. Door de slechte weersomstandigheden werden de kooien vernield en ging 7 miljoen euro verloren. Had men dit niet kunnen voorzien? We weten dat de weersomstandigheden aan de kust nogal wispelturig zijn. Was er geen controle door de overheid? Hoe werkt de financiering van de SDVO? Wordt er al dan niet geld ontvangen via tussenconstructies? Klopt de kritiek van de visserijsector dat de SDVO te veel een gesloten kliek is en dat altijd dezelfde actoren steun krijgen? In welke mate kan er meer transparantie zijn? Wie voert hier controle op uit? Ik heb daarnet al gezegd wat hier in de commissie werd verteld, maar hoe zit het nu, anno 2015? Hoe kan er meer openheid zijn? Moet er niet worden uitgekeken naar een

andere overeenkomst, naar een andere vorm van samenwerking? Hoe kan er worden geheroriënteerd? Hoe staat het met andere projecten van de SDVO? Wat waren daarvan de resultaten? Waren die positief? We hebben het vooral over de mosselkweek, maar hoe zit het met andere projecten? Tegen 2020 eist de Europese Unie dat alle vissers duurzaam vangen. Hoe ver staat Vlaanderen op dat vlak?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Voorzitter, collega's, als je op de site van het Vlaams Parlement alle stukken naleest en de vragen die de geachte collega's hier en hun voorgangers al hebben gesteld, dan krijg je al een hele thesis waarover je in de toegepaste economie een proefschrift kunt maken. Het is onwaarschijnlijk. Ik heb die marathon grotendeels doorgezeten. Het is geen nieuw dossier, en het is zeer omstreden. Dat is het minste wat je kunt zeggen. Het gevoel dat er iets niet klopt, zoals we dat dan zo bescheiden zeggen in het Nederlands, was toen al zeer nadrukkelijk aanwezig.

Het doet mij een beetje pijn dat het gaat over een organisatie die het woordje duurzaam in haar naam voert, terwijl we met veel mensen in deze kamer zaken als duurzame landbouw en duurzame visserij in ons hart dragen en willen bevorderen. *(Opmerkingen van de heer Herman De Croo)*

U hebt gelijk, het is ten dele een modewoord. Misschien zullen we het moeten afschaffen door toedoen van de mensen die het hebben misbruikt.

De Europese Unie wil de subsidies terug. Die zijn – en dat is de realiteit – vooral door de federale overheid gegeven en veel minder door Vlaanderen: voor het ontwikkelen van de handelsnaam 'Flanders Queen Mussel', voor het voeren van reclamecampagnes en de exploitatie van die mosselkooien. Allemaal indicaties dat hier een commerciële activiteit werd uitgevoerd, aldus Europa. De klacht kwam er van een andere mosselkweker. Volgens dat bedrijf gebruikten de stichting en haar dochteronderneming 'Schelpdier en Vis' het geld om een commerciële kweek te lanceren, hoewel het geld oorspronkelijk bedoeld was om de hele visserijsector in de verduurzaming te ondersteunen. Het ging om concurrentievervalsing, aldus de klager.

De EU spreekt nu van misbruik en gebruikt die term ook. Het ging ook, zoals de heer Vandaele al zei, over de promotiecampagne 'Dagverse vis' en de 87 mosselkooien na een eerste proefproject. Dat zijn allemaal commerciële activiteiten.

De stichting moet de misbruikte staatssteun nu terugbetalen. Volgens mijn collega, Europarlementslid Bart Staes, gaat het "met zekerheid om miljoenen euro". Dat kan bijna niet anders. Ik denk dat de federale overheid ongeveer 200 miljoen euro per jaar investeerde in dat project. Het gaat dus over een pak geld. Mijn collega benadrukt dat de stichting daarmee de ontwikkeling van een echt duurzamere visserij eerder heeft belemmerd dan ontwikkeld.

Minister, welke ondersteuning kreeg de SDVO uit Vlaamse middelen? Waren dit structurele of projectmiddelen? Alleen projectmiddelen, denk ik, als ik de eerdere vragen bekijk.

Zal Vlaanderen deze middelen terugvorderen? Had u hierover al overleg met de federale overheid, om uw beleid op elkaar af te stemmen?

Hoe moet het nu verder met de SDVO? Hoe zal de toekomstige verhouding zijn tussen de SDVO en de Vlaamse overheid? Dat is een belangrijke kwestie. Ziet u de SDVO nog als een geschikte partner om de verduurzaming van de Vlaamse visserij te bewerkstelligen of zoekt u andere pistes?

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

De heer Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Het verhaal is intussen goed gekend. Wij sluiten ons aan. We vinden het een jammere zaak dat het op deze manier is gelopen, met de onterechte overheidssteun. Feiten zijn feiten. We moeten kijken naar een goede oplossing.

Zeer belangrijk is de samenwerking tussen niveaus, Vlaams en federaal. Als het over geld gaat voor de SDVO, moet er worden samengezeten met federaal minister Peeters, om te kijken hoe het kostenplaatje in elkaar zit. Iets negatiefs moet iets positiefs teweegbrengen: we moeten een sterk signaal geven en kijken naar de opportuniteiten.

We moeten samenwerking bevorderen tussen u en staatssecretaris Bart Tommelein. Aquacultuur in de Noordzee is een belangrijke federale bevoegdheid. Ziet u het zitten om op korte termijn met de staatssecretaris voor de Noordzee samen te zitten, om te kijken of er samenwerkingsakkoorden kunnen worden afgesloten, voor de gezamenlijke belangen van de Visserij, een Vlaamse bevoegdheid, en de Noordzee, een federale bevoegdheid?

De heer Jos De Meyer (CD&V): De heer Caron heeft gelijk dat dit punt de vorige legislatuur talrijke keren aan bod is geweest. De mensen die de vorige legislatuur hebben meegemaakt, zullen zich herinneren dat we zijn gestart met een hoorzitting. De benadering in deze commissie was steeds kritisch, maar tegelijk zag men ook wel waardevolle aspecten binnen de vzw. Minister, hoe kunt u ervoor zorgen dat de alternatieve mosselkweekmethodes worden voortgezet en dat er wordt gezorgd voor de nodige continuïteit?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, u haalt terecht aan dat dit onderwerp al heel vaak aan bod is gekomen in het parlement. Intussen is er inderdaad een uitspraak van de Europese Commissie, die stelt dat er misbruik is van overheidssteun. Ik kan u enigszins geruststellen: de vaststelling van het misbruik heeft niets te maken met Vlaams geld dat naar de SDVO is gegaan, en ook niet met Europese middelen. Het misbruik van overheidssteun gaat enkel over federale middelen die naar de SDVO zijn gegaan. Dat is goed nieuws, wij moeten dus niets terugvorderen.

Natuurlijk heeft dat grote gevolgen voor de SDVO. We weten allemaal al langer dat er wat wordt geworsteld met die organisatie. Uiteraard moeten we nu in overleg gaan, ook met de federale overheid, om te kijken hoe het verder moet met de SDVO.

Europa ziet hierop toe, maar er is meer. In 2014 werd ook een federale regeringscommissaris aangeduid binnen het Zeevissersfonds, om het toezicht te versterken.

De uitspraak van de Europese Commissie moeten we dus bekijken met de federale collega's. Uiteraard zit ik ook graag samen met de staatssecretaris Tommelein, mijnheer Vanderjeugd. Heel recent hebben we dat nog gedaan, over het mariene milieu. In het kader van deze uitspraak willen we dat gerust ook doen. We willen meer van nabij bekijken wat de SDVO doet, en duidelijke afspraken maken.

Met betrekking tot het mosselproject vraagt u naar de mogelijkheid tot controle en voorzienigheid rond de vernieling van de kooien. Indien de SDVO haar initieel, door Vlaanderen gesubsidieerd onderzoeksproject van geringe omvang, bestaande uit 13 kooien, niet verder had uitgebreid naar een productie-eenheid, dan had

schade door storm als een risico kunnen worden ingecalculeerd bij de bevindingen van het project. De SDVO had de volle verantwoordelijkheid over de mosselkweek van de 87 bijkomende mosselkooien, omdat deze volledig gefinancierd werd met hun eigen middelen. Dat is een vaststelling. We moeten kijken wat er verder zal gebeuren.

Uit Vlaanderen werd steun toegekend aan de SDVO buiten deze projecten, maar dat ging dan om steun voor heel concrete onderzoeks- of investeringsprojecten.

Vlaanderen zal de Vlaamse middelen die werden toegekend niet terugvorderen, aangezien er correct afgehandelde onderzoeks- of investeringsprojecten zijn die goed werden opgevolgd. De Europese uitspraak gaat daar ook niet over. Sinds de klacht loopt, heeft Vlaanderen ook geen nieuwe steun toegekend aan projecten. Het is belangrijk om dat te vermelden.

Mijnheer Verstreken, u vroeg naar de vorderingen in Vlaanderen om tegen 2020 alle vis duurzaam te vangen. Vlaanderen wenst daar volop op in te zetten in het kader van het nieuw gemeenschappelijk visserijbeleid. Het is belangrijk dat we resultaten halen met bijkomend onderzoek. Hierover zijn op dit moment onderhandelingen bezig tussen verschillende overheden en landen waarmee we visgronden delen in het kader van het Europese regionale visserijbeleid. We hebben die landen nodig.

Verder heeft Vlaanderen een duurzaamheidstraject uitgewerkt, het VIS-traject, dat de leidraad is voor de komende jaren rond zeven concrete duurzaamheidsdoelen en dat hier binnenkort zal worden voorgesteld in een hoorzitting. Als een vervolg hierop werk ik samen met alle partners aan een vervolgtraject dat die duurzaamheid vooropstelt. Daar hebben we de andere partners voor nodig, ook de federale overheid, om tot goede conclusies te komen.

Voorzitter, u vroeg hoe we het mosselproject kunnen voortzetten. We moeten bekijken hoe we dat nog een kans kunnen geven. Op dit moment moet ik u het antwoord daarop schuldig blijven. Het is geen goede zaak dat die uitspraak er is. Anderzijds zien we dat er niets mis is met de middelen die naar concrete projecten en onderzoeken zijn gegaan die al zijn afgewerkt. Daarvan moeten we niets terugvorderen. Op basis van de lopende klacht hadden we die projecten al stilgelegd. Nu moeten we samen met de federale overheid kijken hoe we voortgaan en hoe we de SDVO zullen aanpakken.

Er is op korte termijn al een overleg gepland met federaal minister Kris Peeters om duidelijke afspraken te maken en om uit te zoeken wat we samen gaan doen. Ik had al een gesprek met de staatssecretaris, maar ik wil dat bij het nuttigen van een stukje vis gerust overdoen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, uiteraard geloven we u als u zegt dat u niet hebt geïnvesteerd in die specifieke, door Europa geïmplementeerde projecten en wel in andere onderzoeks- en investeringsprojecten. Daar is niets mis mee. U zult dat hebben nagekeken. Ik had een ander gevoel want uit het antwoord van uw voorganger Kris Peeters bleek iets anders. Op de keper beschouwd zal het allemaal wel kloppen. Hij zegt bijvoorbeeld: "We hebben in dit project dertien kooien betoelaagd."

Oké, dat zijn dan de 13 eerste en dus niet die 87. Europa beperkt zich inderdaad tot die 87. We zitten daar met Vlaanderen niet ver vanaf, van het geheel van dat project. Het is een beetje gemakkelijk om te zeggen: wat Europa bekritiseert, daar zitten wij niet in, daar zitten we net buiten. Van die 100 hebben we er niet 87, maar wel 13 betoelaagd.

Ik lees even het antwoord van Kris Peeters voor: "Het proefproject is definitief afgelopen eind mei 2008. Globaal is mijn conclusie dat het proefproject inhoudelijk te verantwoorden was. Ik zal nu bekijken of we juridische argumenten hebben om de steun van 519.826,35 euro terug te vorderen."

Blijkbaar dacht toenmalig minister-president Kris Peeters, ook bevoegd voor Landbouw, hetzelfde als ik: ik was blijkbaar niet de enige die in dit dossier het gevoel had dat het allemaal wat door elkaar loopt en dicht bij elkaar zat. Minister, uit deze gang van zaken zou ik toch besluiten dat het vertrouwen dat de Vlaamse overheid heeft of had in de SDVO, vandaag is beschadigd. Ik zou niet doen alsof er niets aan de hand is en overgaan tot de orde van de dag, en concluderen dat onze subsidies niet misbruikt zijn, dus we gaan over tot de orde van de dag. Dat zou ik niet doen als ik u was. Ik zou hier bijzonder kritisch mee omspringen.

Ik moest glimlachen toen de heer Verstreken zei dat dit de meest gecontroleerde vzw van het land is. We weten dat in de voorvorige regering mevrouw Milquet heeft nagelaten, ondanks herhaaldelijk aandringen en beloftes, om een regeringscommissaris aan te duiden. In de vorige regering heeft mevrouw De Koninck dat dan wel gedaan. Een echt rapport met terugwerkende kracht van de regeringscommissaris heb ik nooit gezien. Die heeft wellicht niet uitgezocht of er al die jaren dat er geen regeringscommissaris was, iets is misgelopen. Maar goed, die is er nu wel en dat is al een stap in de goede richting. Misschien zit Vlaanderen daar dan ook niet tussen – waarschijnlijk niet – maar wat niet in het Europese dossier zit, is bij de beëindiging van het project – het ontmantelen van de honderd kooien en ook die dertien van ons – gebeurd zonder aanbesteding. Het is eigenlijk een onderhandse opdracht, toegekend aan Duck Diving, een Nederlandse firma, wat ongewoon is voor een organisatie die bijna uitsluitend met overheidsmiddelen werkt.

Minister, het lijkt vanzelfsprekend dat er een of andere vorm van mededinging of offertevraag mee gepaard gaat. Dat is hier niet gebeurd. Dat valt buiten de klacht die nu is behandeld door Europa. Het zou me wel plezieren als u in uw verdere contacten met de SDVO en al wat daarrond hangt, ook oog blijft hebben voor dat onderdeel, want het versterkt alweer mijn gevoel dat het een organisatie is die vandaag ons vertrouwen niet meer waard is.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken (CD&V): Wat de heer Vandaele zegt, is ook de verantwoordelijkheid van de regeringscommissaris. De oorspronkelijke doelstellingen van de SDVO waren nobel, en daar zouden we achter moeten kunnen staan, maar het is vooral belangrijk om controle uit te oefenen, met heel veel transparantie van hun kant en met goede afspraken, ook met het federale niveau. Ook de raad van bestuur van de SDVO heeft een serieuze verantwoordelijkheid, in het verleden, en nog meer in de toekomst.

Ik ben benieuwd welke richting het zal uitgaan. Ik vind dat we die zaken hier moeten blijven opvolgen, in het belang van de visserijsector.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Ik ben een beetje verrast door uw antwoord, minister, maar u kunt gelijk hebben. Ik ken niet elk project en elke investeringssteun die door Vlaanderen is toegekend, dus ik kan dat niet beoordelen.

Wat uw these wellicht ondersteunt, is wat in artikel 2 van het besluit van de Europese Commissie ter zake, document C(2015) 321, staat: "België zal bij de SDVO de steun terugvorderen die is misbruikt in het kader van de projecten voor het ontwikkelen van een handelsnaam en publiciteit, het exploiteren van 87 extra

kooien, het voeren van de promotiecampagne Dagverse Vis en het opsporen van nieuwe schelpdierbestanden.” U kunt beter dan ik inschatten wat daar vanuit Vlaanderen al dan niet in zit. In ieder geval is het, zacht uitgedrukt, een zeer vreemd dossier.

Los van de juridisch-technische discussie, die op federaal niveau uitgediscussieerd moet worden, kan ik mij alleen maar aansluiten bij de opmerking dat je aan dit soort werkwijzen onmogelijk nog vertrouwen kunt geven na wat is gebeurd. Men kan morgen misschien nieuwe vragen indienen die formeel in orde zijn, maar op een bepaald moment moet je ook politieke conclusies trekken. Ik sluit me aan bij collega Vandaele: met zo'n organisatie kun je niet in zee gaan.

We hebben het nu allemaal zeer beleefd besproken, maar de collega's van aan zee weten dat het woordgebruik dat met betrekking tot die organisatie gehanteerd wordt, van een heel andere aard is dan woorden als 'stichting', 'duurzaam' en 'ontwikkeling'. Dat zijn mooie woorden, maar het zijn totale andere termen die gebruikt worden als men over die organisatie praat. Er is een zeer negatieve teneur. Als we nog willen investeren in duurzame visserij, willen we vertrouwenwekkende partners hebben, en niet dit soort organisatie.

De heer Jos De Meyer (CD&V): Collega's, ik denk dat we het antwoord van de minister op verschillende manieren beluisterd hebben. Ik heb de minister nergens horen zeggen dat we overgaan tot de orde van de dag. Het is wel de plicht van de minister om dit dossier ook technisch-juridisch te bekijken, maar de teneur van haar antwoord was voor mij kritisch, en ik heb begrepen dat zij dit verder alert opvolgt. Zo heb ik het althans begrepen, maar misschien ben ik in mijn beoordeling te tolerant geweest. Dat zullen we horen bij de repliek van de minister.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het klopt dat ik niet heb gezegd dat we gewoon overgaan tot de orde van de dag, integendeel. Ik heb ook niet gedaan alsof er niets aan de hand is. Ik heb gewoon geduid wat er is. Ondertussen is er wel een uitspraak, dat is het verschil met de antwoorden waar u naar verwijst, mijnheer Vandaele. We gaan daar zeker conclusies uit trekken.

Eigenlijk zijn daar al conclusies uit getrokken. Vlaanderen heeft een aantal van die projecten in het verleden niet voortgezet. Het is belangrijk om aan te geven dat er al geanticipeerd werd op die problemen.

Ik heb vooral aangegeven dat er goed overleg moet zijn met alle partners en dat we er conclusies uit moeten trekken. Het heeft weinig zin om hier nu eenzijdig een aantal verklaringen af te leggen. Zoals de heer Vanderjeugd terecht heeft gevraagd, moeten we afspreken, ook met de federale overheid, en daar dan conclusies uit trekken.

Uit het besluit dat vandaag gepubliceerd is, blijkt dat het niet over die specifieke projecten gaat waar wij die middelen in hebben gestopt. Het overleg zal verder uitwijzen wat wij in de toekomst doen met de SDVO. Het is daarom belangrijk dat we conclusies trekken. Een aantal dingen die gebeurd zijn, kunnen niet. We moeten daar dan ook de juiste gevolgen aan geven, maar ook hier moeten we opletten dat we niet het kind met het badwater weggooien. Daar volg ik collega Verstreken: een aantal projecten die goed zijn, moeten we voortzetten – hetzij binnen de SDVO, hetzij op een andere manier, dat laat ik in het midden – om zo toch verder in te zetten op die duurzame visserij.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Mijnheer De Meyer, het is mooi hoe u de minister in bescherming neemt. Ik ben blij, minister, dat u bevestigt dat u niet zomaar overgaat tot de orde van de dag. Dat doet mij plezier. We mogen dat inderdaad niet doen.

En het is inderdaad niet omdat die stichting wat krakkemikkig blijkt te functioneren, dat we geen inspanningen meer moeten doen voor waar het eigenlijk om zou moeten gaan, namelijk het verder stimuleren van de duurzame visserij, waar inderdaad nog heel wat werk op de plank ligt en er nog heel wat mogelijkheden zijn. Ik pleit ervoor dat u in elk geval dat doel blijft behartigen, met of zonder de SDVO of eventueel met een aangepaste SDVO.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken (CD&V): Als ik luister naar wat de minister heeft gezegd en wat de collega's hebben gezegd, denk ik dat we op dezelfde golflengte zitten. Ik heb daarnet gezegd dat de oorspronkelijke doelstellingen van SDVO nobel waren. De minister gaf als antwoord dat we het kind niet met het badwater mogen weggooien. We moeten inderdaad nagaan wat de positieve elementen zijn en hoopvol naar de toekomst kijken voor die kleine maar belangrijke visserijsector. Die toekomst kan met SDVO zijn of met een andere organisatie. Overleg zal dat moeten uitmaken, maar op een zeer transparante, open en correcte manier.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Ik wil pleiten om verder te investeren in de ontwikkeling van duurzame visserij, maar laat ons dat doen op een manier die eerlijk en correct is en die met alle mogelijke actoren – ondernemers, vissers – rekening houdt zodat niet de indruk ontstaat dat er een bepaald subsidiekanaal is voor een bepaalde groep. Daar is de klacht uit voortgekomen. De klacht is gekomen van één bedrijf dat zich gedupeerd voelde en verwees naar de onrechtmatige behandeling van een ander bedrijf. Duurzame visserij is belangrijk genoeg om dit te vermijden. Laat ons dus investeren in een brede aanpak.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.